

τὸν συνεβούλευσε νὰ φέρῃ εἰς τὸ ἐξῆς μεθ' ἐ-
αυτοῦ πιστόλιον.

— Πολὺ καλὰ εἶπεν, ἀλλὰ φοβοῦμαι μὴ μοῦ
κλέψουν καὶ τὸ πιστόλι!

* *

Ἀπερχομένου ποτὲ τοῦ ἸΑ' Λουδοβίκου εἰς
τὸν πόλεμον, εἰς τῶν οἰκείων αὐτοῦ ἠρώτησε τὸν
συνοδεύοντα αὐτὸν ὑπουργὸν Λουβοᾶ — Μὰς
ἐγγυᾶσθε περὶ τῆς ζωῆς τοῦ βασιλέως ; — Ὁ-
χι, ἀπήντησεν ὁ ὑπουργός· ἀλλ' ἐγγυᾶμαι περὶ
τῆς δόξης του.

* *

Σφαῖρα τηλεβόλου εἶχεν ἀποκόψει κατὰ τινα
μάχην τὴν κνήμην Γάλλου τινὸς στρατηγοῦ,
ἢν οὗτος ἀντικατέστησε διὰ ξυλίνης. Ἀλλ' εἰς
δευτέραν μάχην ἄλλη σφαῖρα ἀφαρπάσασα τὴν
ξυλίνην κνήμην του, ἀνατρέπει αὐτὸν ἐπὶ τοῦ
πεδίου. Ὅταν δ' ἔσπευσαν νὰ τὸν ἀνεγείρουν,
γελῶν ἔλεγε· — Τί ἀνόητοι, νὰ χάνουν ἔτσι ταῖς
σφαῖραις των ! Ἀμ' δὲ ἔξερουν πῶς ἔχω μέσ'
τὸ σάκκο μου ἄλλα δυὸ ποδάρια ὅμοια ! . . .

* *

Ἰνδικὴ φιλοσοφία :

Ἐν ταῖς Ἰνδίασις, ὅταν παιδίον γεννᾶται, ὁ
ιερεὺς ἀπευθύνει πρὸς αὐτὸ τὴν ἐξῆς προσλα-
λιάν :

« — Τεκνίον, εἰσέρχεσαι εἰς τὸν κόσμον ἐν
κλαυθμοῖς, ἐνῶ πάντες περὶ σὲ μειδιῶσι· προσ-
πάθησον νὰ ζήσης οὕτως ὥστε νὰ δυνήθῃς νὰ
ἐξέλθῃς τοῦ κόσμου μειδιῶν, ἐνῶ οἱ πάντες περὶ
σὲ θὰ παραδίδωνται εἰς κλαυθμούς ».

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

Ἐὰν τὰ καλὰ παραγγέλματα τῶν σοφῶν ἰ-
σοδυναμοῦσι πρὸς χεῖρα ὀδηγοῦσαν ἡμᾶς πρὸς
τὸν σκοπὸν εἰς ὃν δέον νὰ τείνωμεν, τὰ καλὰ
αὐτῶν παραδείγματα ἰσοδυναμοῦσι πρὸς πτε-
ρυγας.

Δύο εἰδῶν σφάλματα διαπράττει ὁ ἄνθρω-
πος : τὰ μὲν ἐξ ὑπερμέτρου βίας, τὰ δὲ ἐξ ὑ-
περμέτρου ἀμελείας.

Πάντες οἱ ἄνθρωποι θὰ ἦσαν ἀγαθοὶ ἐὰν ἐ-
πετρέπετο αὐτοῖς νὰ εἶνε εὐτυχεῖς, καὶ πάντες
θὰ ἦσαν εὐτυχεῖς, ἐὰν δὲν ἐζήτουν νὰ γείνωσι
τοιούτοι, οἱ μὲν ἐπὶ ζημίᾳ τῶν δέ.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Ἡ δι' ἀεροπόρου διάβασις τῆς Μεσογείου.
— Ἡ ἑταιρία τῶν ἀεροπορικῶν πειραμάτων τῶν
Παρισίων, ἧς πρόεδρος εἶνε ὁ Παῦλος Jovis,

ἐξελέξατο τὴν Μασσαλίαν ὡς ἀφετηρίαν πρὸς
τὴν δι' ἀεροπόρου διάβασιν τῆς Μεσογείου.

Ἐκ τῶν πολυαερίμων ἀναβάσεων, ἑκατὸν
πεντήκοντα περίπου, ἃς ἐσχάτως ἐποιήσατο ὁ
πλοίαρχος Jovis, ἠδυνήθη νὰ ἐξακριβώσῃ τοὺς
νόμους τῶν αερίων ρευμάτων. Τῇ βοηθείᾳ δὲ
τῶν ρευμάτων τούτων ἐλπίζει νὰ κατορθώσῃ
ὁ Jovis τὴν διάβασιν τῆς Μεσογείου.

Ἦδη ἐπερατώθη ἡ κατασκευὴ τοῦ κολο-
σιαίου ἀεροπόρου «Albatros», τοῦ χρησιμεύ-
σοντος εἰς τὸ τολμηρὸν τοῦτο ἐπιχείρημα. Κα-
τεσκευάσθη δ' ἐν τοῖς ἐργοστασίοις τῆς «Ε-
ταιρίας τῶν ἀεροπορικῶν πειραμάτων», ἐν Μον-
μάρτρῃ, καὶ ἔχει διάμετρον 18 μέτρων, ὄγκον
3,221 μέτρων καὶ περιφέρειαν 57,645.

Τὸ περιβάλλον τὸ «Albatros» πλέγμα ἀπο-
τελεῖται ἐκ 13,800 στρεπτῶν ἐλασμάτων· τὸ
δ' ἀκάτιον συνδέεται μετὰ τοῦ πλέγματος διὰ
50 καλωδίων. Τὸ ἀκάτιον εἶνε ἐκ λύγου καὶ ἔ-
χει μῆκος 2 μέτρων 30, 2 μέτρων πλάτος καὶ
1 μέτρου 40 ὕψος. Ἐχει δὲ δύο ἐδάφη, καὶ εἰς
ἑκατέραν τῶν πλευρῶν εἶδος κιβωτίου χρησι-
μεύοντος καὶ ὡς κλίνη καὶ ὡς σκευοθήκη.

Ἐκ τῆς διαβάσεως ταύτης τῆς Μεσογείου
πολλὰ προσδοκῶνται πορίσματα οὐ μόνον ἀε-
ροπορικὰ ἀλλὰ καὶ μετεωρολογικὰ.

Ὁ Jovis καὶ ὁ συνοδοιπόρος αὐτοῦ Bordo-
gni ἔσονται πιθανῶς ἐν Μασσαλίᾳ κατὰ τὰς
ἀρχὰς τοῦ Ἰουνίου.

Τὸ πολεμικὸν πνεῦμα τῶν Σουλιωτῶν κατα-
δεικνύει τὸ ἀναφερόμενον ἐν τινι βιβλίῳ ἐκδο-
θέντι ἀνωνύμως πρὸ τῆς Ἐπαναστάσεως, ὅτι
«τὸ μικρὸν παιδάριον ἐνὸς ἥρωος Σουλιώτου ὁ-
ποῦ ὁ τύραννος Ἀλῆς ὡς αἰχμάλωτον ἐφύλατ-
τεν εἰς τὴν μητρόπολιν τῶν Ἰωαννίνων μαζῇ
μὲ τὴν μητέρα του καὶ ἀδελφάς του, δὲν ὑπέ-
φερεν τοιαύτην φυλακὴν, καὶ ἀλλέως δὲν ἠμ-
πόρεσαν νὰ τὸ ἡμερώσουν, παρὰ δίδοντάς του
τὰ πολεμικὰ ἄρματα, μὲ τὰ ὅποια παίζοντας
ἠσύχασεν».

Περὶ τοῦ Ἑρρίκου Δ' τῆς Γαλλίας διηγούν-
ται ὅτι εὐχαριστεῖτο πολὺ νὰ παίξῃ μὲ τὰ
παιδιά του. Ἡμέραν τινὰ ὁ Ἰσπανὸς πρεσβευ-
τῆς καταλαμβάνει τὸν βασιλέα ἐντὸς δωματίου
βαδίζοντα μὲ τὰ τέσσαρα καὶ φέροντα ἐπὶ τῆς
ράχης τὸν υἱὸν του, τὸν μέλλοντα ἸΓ' Λουδο-
βίκον. Χωρὶς νὰ ἐνοχληθῇ καθόλου ὁ Ἑρρίκος
Δ' ἐρωτᾷ τὸν Ἰσπανόν : — Κύριε πρεσβευτᾶ, ἔ-
χετε τέκνα ; — Μάλιστα, Μεγαλειότατε. — Τότε
λοιπὸν εἰμπορῶ νὰ τελειώσω τὸν γύρον τοῦ δω-
ματίου.

Τὸ ἐξῆς ἀνέκδοτον περὶ τοῦ ἀρτι ἀποβιώ-

σαντος Ἰουλίου Σανδῶ ἐραυζόμεθα ἐκ Παρισίων ἡσ ἐφημερίδος :

Ὁ Ἰούλιος Σανδῶ, μετὰ τὴν ῥήξιν του πρὸς τὴν ὀδηγήσασαν τὰ πρῶτα αὐτοῦ βήματα ἐν τῷ φιλολογικῷ σταδίῳ Γεωργίαν Σάνδην, αἰμάσσον ἔτι φέρων τὸ ἐκ τούτου τραῦμα ἀπῆλθεν εἰς Ἰταλίαν ἐπιζητῶν τὴν λήθην. Ἀμα φθάσας εἰς Τουρίνον πρῶτη μέριμνα αὐτοῦ ὑπῆρξε νὰ γράψῃ πρὸς τὴν φίλην του. Ἀλλὰ μόλις ἔρριψε τὴν ἐπιστολήν εἰς τὸ γραμματοκιβώτιον μετεμελήθη διὰ τὰ ἐν αὐτῇ γραφόμενα. Μεταβάς δὲ παραχρῆμα εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν ταχυδρομείων, κατορθοῖ νὰ τύχῃ ἀκροάσεως παρὰ τοῦ Καθούρ, καὶ ἐξαίτεται παρ' αὐτοῦ τὴν ἀπόδοσιν τῆς ἐπιστολῆς.

Ὁ ὑπουργός, ἀφ' οὗ διακρῆδην ἀπέκρουσε τὴν αἰτησίαν του, συγκινηθεὶς ὑπὸ τῆς ἐπιμονῆς τοῦ νέου ἐρωτολήπτου, συγκρατατίζεται τέλος καὶ ὑπισχνεῖται νὰ τῷ ἀποδώσῃ τὴν ἐπιστολήν του ὑπὸ τὸν ὄρον ὅμως τοῦ νὰ τῷ γνώστοποιήσῃ τὰς πρῶτας καὶ τὰς τελευταίας λέξεις τῆς ἐπιστολῆς, ἵνα πεισθῇ ὅτι πράγματι ἀνῆκεν εἰς αὐτόν. Ὁ Σανδῶ προθύμως ὑποβάλλεται εἰς τὴν διατύπωσιν ταύτην καὶ γράφει τὰς πρῶτας λέξεις, αἰτιγες ἦσαν: Σ' ἀγαπῶ.

— Ἀς ἴδωμεν τὰς τελευταίας τῶρα, εἶπεν ὁ Καθούρ. Ἰδοὺ, ἀπεκρίνατο τεθορυβημένος ὀλίγον ὁ Σανδῶ. Καὶ αἱ τελευταῖαι λέξεις ἦσαν Σ' ἀγαπῶ.

Ὁ «Καιρός» τῶν Παρισίων δίδει τὰς ἐπομένους λεπτομερείας, περὶ τῶν εἰς τὴν χρίσιν τοῦ Τσαρού χρησιμευόντων παρασῆμων καὶ κοσμημάτων. «Τὸ στέμμα, ἢ ὡς οἱ παλαιοὶ Μοσχοβίται ἐκάλουν αὐτὸ, «ὁ πῖλος τοῦ Μονομάχου», ἐκ νήματος χρυσοῦ σφουρηλάτου, εἶνε ἔργον τῆς ἑλληνικῆς χρυσοχότας τῶν βυζαντινῶν χρόνων. Ἐπίσης καὶ ὁ ἐπιστέφων αὐτὸ σταυρός εἶνε τεχνούργημα ἑλληνικόν. Ὁ σταυρός εἶνε κατάστικτος μαργαρίταις καὶ ποικίλοις πολυτίμοις λίθοις. Τὸ στέμμα τοῦτο ἐδωρήθη παρ' Ἑλληνος αὐτοκράτορος ἐν ἔτει 1116 Βλαδιμήρῳ τῷ Μονομάχῳ, μεγάλῳ δουκὶ τῆς Κιέβης, ἐχρησίμευσε δὲ εἰς τὴν στέφιν αὐτοῦ, καὶ ἔκτοτε τούτου ἐγένετο χρῆσις εἰς τὴν στέφιν πάντων τῶν Τσαρῶν μέχρι τοῦ Τσαροῦ Πέτρου τοῦ Ἀλεξιάδου. Τὸ χρυσοῦν σκήπτρον, ἐργασίας προσομοίας, ἐπιστέφεται στέμματι, φέροντι σταυρόν, κεκοσμημένῳ δὲ ἐξακοσίαις τριᾶκοντα τέσσαρσι βαρυτιμοτάτοις πολυτίμοις λίθοις. Ἦν καὶ τοῦτο ἐκ τῶν Βλαδιμήρῳ τῷ Μονομάχῳ προσενεχθέντων δώρων. Κατὰ μῆκος τοῦ σκήπτρου ἐγκαυστικῶς εἰσὶν εἰκονισμένα τὰ κυριώτατα τῶν τῆς Νέας Διαθήκης κεφάλαια, φέ-

ροντα ἐπιγραφὰς ἑλληνικὰς· ὁ δὲ τύπος τῶν χαρκτηρῶν αὐτῶν μαρτυρεῖ περὶ τῆς ἀρχαιότητος τοῦ σκήπτρου τούτου. Ἡ σφαῖρα, ἐπίσης ἐκ χρυσοῦ, ἑλληνικῆς καὶ αὐτῆ ἐργασίας κεκοσμημένη 270 πολυτίμοις λίθοις φέρει ἀνάγλυφα, περιστῶντα σκηναὶς ἐκ τῆς Βίβλου. Τὸ ζῆτος, ἢ ἡ ῥομφαία εἶνε χρυσοῦ κατάστικτος, ἔχει δὲ τὴν λαβὴν πεποικιλμένην τοῖς αὐτοκρατορικοῖς ἀετοῖς ἐπιστεφομένοις στέμματι. Ἡ αὐτοκρατορικὴ σημαία ἐκ σειρικοῦ κιτρίνου ἐν τῷ μέσῳ φέρει τὸν θυρεὸν τῆς Αὐτοκρατορίας, περικυκλούμενον τοῖς θυρεοῖς πάντων τῶν κυβερνεῖων τῆς Ρωσσίας. Ὁ θρόνος τοῦ Μονομάχου, ἢ «στασίδιον τοῦ Τσαρού», ὡς παλαιὰ ἐκαλεῖτο, εἶνε ἐκ ξύλου καρυῆς. Ὁ θόλος, ἢ κρεῖττον ὁ οὐρανίσκος αὐτοῦ στηρίζεται ἐπὶ τεσσάρων στηλῶν, εἶνε δὲ καὶ ἀνάγλυφος· ἡ ζωφόρος αὐτοῦ κεκοσμηται ἐπιγραφαῖς ἐκ τῆς Βίβλου, ἐν σλαβονικῇ γλώσσῃ. Τὸ εἰς τὴν χρίσιν χρησίμων ἀγγεῖον, ὡς πιθανόν, ἀνῆκε τῷ Καίσαρι Αὐγουστῳ, κατὰ τὴν παράδοσιν δὲ ἐδόθη τῷ Μονομάχῳ ἐκ Βυζαντίου. Ἐξ ἰάσπιδος καὶ κατάστικτον πολυτίμοις λίθοις τὸ ἀγγεῖον τοῦτο, ἐχρησίμευεν ἐν τοῖς πότοις τοῦ ῥωμαίου Καίσαρος, φέρει δ' ἐπὶ τοῦ πώματος αὐτοῦ ὄφιν ὄρθιον δάκνοντα ἑαυτόν».

Ἡ τῆς βασιλείσης Βικτωρίας θυγάτηρ καὶ σύμβιος τοῦ διαδόχου τῆς Γερμανίας, διατρίβουσα ἐσχάτως ἐν Βενετίᾳ ἐπισκέψατο τὸ κατὰ Φροΐβελ νηπιαγωγεῖον «Asilo di Vittorino da Feltre» ἄνευ τοῦ προειδοποιῆσαι τὴν ἑλευσίν της. Εὐρούσα τὰ νηπία προαριστῶντα ἔλαβε πολλὰ τούτων εἰς τὰς ἀγκάλας καὶ προσενεγκοῦσα αὐτοῖς τρόφῃν τὰ κατεφίλησε. Τελευταῖον προσηγόρευσε αὐτὰ ἰταλιστῶν, συμβουλεύσασα νὰ μὴ βασανίζωσι τὰ μικρὰ ζῶα, διότι τοῦτο μαρτυρεῖ πονηρότητα καρδίας.

Οἱ Ἄγγλοι τηροῦσιν ἱερὰν τὴν Κυριακὴν μετὰ μείζονος αὐστηρότητος ἢ οἱ Ἰσραηλιταὶ τὸ Σάββατον. Ἀπὸ τινῶν ἐτῶν συνέστη ἐν Λονδίῳ ἡ λεγομένη «Ἐταιρία τῆς Κυριακῆς» ἵνα μεταπέισῃ τοὺς σφοδρὰ ζηλωτάς, ἀλλὰ μάτην. Ἐσχάτως γενομένης ἐν τῇ Ἄνω Βουλῇ μακρᾶς συζητήσεως ἐπὶ τῆς ἱερότητος τῆς Κυριακῆς, ἐφάνη πάλιν ὅποσον βαθέως ὑπάρχουσιν αἱ προλήψεις ἐρριζωμένα. Οἱ Τόριοι ἀπέριψαν τὴν πρότασιν τοῦ λόρδου Δυνραθέν, καθ' ἣν ὄφειλον νὰ εἶνε ἀνοικτὰ τῇ κυριακῇ ἀπὸ τῆς 2 μ. μ. τὰ δημόσια μουσεῖα καὶ αἱ πινακοθήκαι· ἐδέξαντο δὲ ἑτέραν πρότασιν τοῦ λόρδου Σαφτεσβουρὺ νὰ εἶνε ἀνοικτὰ τὰ μουσεῖα κατὰ τὰς ἐργασίμους ἡμέρας μέχρι τῆς 10^{ης} ἑσπερινῆς.